

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie z powództwa H. U.

przeciwko Skarbowi Państwa - (...) Wojewódzkiemu Lekarzowi Weterynarii

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 października 2008 r.,

skargi powódki o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 marca 2007 r., sygn. akt I C (...),

odrzuca skargę; nie obciąża powódki kosztami postępowania.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 marca 2007 r. Sąd Okręgowy w W. Wydział I Cywilny odrzucił pozew w sprawie z powództwa H. U. przeciwko Skarbowi Państwa - (...) Wojewódzkiemu Lekarzowi Weterynarii. W związku z wymienionym postanowieniem Sądu Okręgowego powódka wniosła o stwierdzenie jego niezgodności z prawem w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie

jest możliwe. Ponadto w wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, skarga przysługuje także od prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd pierwszej lub drugiej instancji, jeżeli strony nie skorzystały z przysługujących im środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia określone zostały w przepisie art. 424⁵ § 1 k.p.c. Jednym z nich jest wymienione w pkt 4 wymaganie uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, ten kreatywny wymóg skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia obliguje skarżącą do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, jak również do wskazania jej rodzaju i rozmiaru, a ponadto do powołania lub przedstawienia dowodów lub innych środków uwiarygodniających jej twierdzenie. Niezbędne jest wskazanie związku przyczynowego między wydaniem zaskarżonego wyroku a powstaniem szkody. Ponadto skarżąca może powoływać się tylko na taką szkodę, która została już wyrządzona na skutek wydania zaskarżonego orzeczenia, a nie na szkodę, która może powstać dopiero w przyszłości. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia nie służy bowiem zapobieganiu wyrządzeniu szkody, mogącej powstać na skutek jego wydania, lecz jest środkiem prawnym, który w razie jego uwzględnienia będzie stanowić podstawę wystąpienia z powództwem przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej tym orzeczeniem, (por. postanowienia SN z dnia 15 lutego 2006 r., IV CNP 7/05, LEX nr 192046; z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006 r., nr 1, poz. 16; z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.; z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, niepubl.; z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CNP 102/06, niepubl.; z dnia 25 maja 2007 r., II CNP 51/07, niepubl.; z dnia 21 lipca 2008 r., I CNP 44/08, niepubl.; z dnia 30 września 2008 r., I CNP 63/08, niepubl.).

W przedmiotowej sprawie argumentacja skarżącej nie spełnia ww. wymagań. Skarżąca ograniczyła się do stwierdzenia, że „uprawdopodobniając wyrządzenie szkody w postaci utraty korzyści wskazuję wszystkie dowody złożone w sprawie I C 702/06”. Niezależnie od lakoniczności przedstawionego wywodu należy podkreślić, że skarżąca nie uprawdopodobniła ani rozmiaru podniesionych szkód, ani też nie wykazała jej związku z wydaniem kwestionowanego orzeczenia. Samo wydanie niekorzystnego dla

strony rozstrzygnięcia nie może być utożsamiane z poniesieniem szkody w rozumieniu przepisów dotyczących przedmiotowej skargi.

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, która nie czyni zadość wymaganiu wynikającemu z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., podlega odrzuceniu a *limine*.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jednocześnie na mocy art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążania powódki kosztami postępowania skargowego.